

ใบความรู้ที่ ๗	เรื่อง คำคล้องจอง	
หน่วยการเรียนรู้ที่ ๒	เรื่อง ภาษาไทยพื้นฐาน	
แผนการจัดการเรียนรู้ที่ ๗	เรื่อง คำคล้องจอง	
รายวิชาภาษาไทย	รหัสวิชา ท๑๓๑๐๑	ชั้นประถมศึกษาปีที่ ๓

คำคล้องจอง

คำคล้องจอง คือ คำที่มีเสียงสระเดียวกัน และตัวสะกดในมาตราเดียวกัน แต่พยัญชนะต้นต่างกัน และอาจมีเสียงวรรณยุกต์ต่างกันได้ เช่น

มา คล้องจองกับ **นา** (มีสระเดียวกัน)

ดี คล้องจองกับ **ปี** (มีสระเดียวกัน)

ฉัน คล้องจองกับ **กัน** (มีสระเดียวกันและมีตัวสะกดมาตราเดียวกัน)

คิด คล้องจองกับ **พิช** (มีสระเดียวกันและมีตัวสะกดมาตราเดียวกัน)

คำคล้องจองเรียกอีกอย่างหนึ่งว่า คำสัมผัส คำคล้องจองมีหลายลักษณะ

คำคล้องจอง ๒ คำหรือ ๒ พยางค์

คำคล้องจอง ๒ คำ ให้คำที่สองของกลุ่มหน้าคล้องจองกับคำที่หนึ่งของกลุ่มคำหลัง เช่น **ชั้วนา ตาปี** (นา → ตา) **คอขาด บาดตาย** (ขาด → บาด)

รู้มาก ยากนาน (มาก → ยาก) **ไวเนื้อ เชื่อใจ** (เนื้อ → เชื่อ)

ตัวอย่าง ๑. มาลี สีสวย รวยริน กลิ่นหอม

๒. บ้านป่า กล้าหาญ ร้านค้า

คำคล้องจอง ๓ คำ

คำคล้องจอง ๓ คำ ให้คำที่สามของกลุ่มหน้าคล้องจองกับคำที่หนึ่งหรือคำที่สองของกลุ่มคำหลัง เช่น **ต่อความยาว สาวความยืด** (ยาว → สาว)

ชิงก็รา ช่างก็แรง (รา → ช่าง)

ยิ้มด้วยปาก ถากด้วยตา (ปาก → ถาก)

ตัวอย่าง ๑. ตัดไม้ตาย ขายไม้ขาด

๒. นกมีหู หนูมีปีก